

Na zijne terugkomst ging hij naar Maltha als geheim-schrijver van den gouverneur, met eene jaarwedde van 800 p. St.; doch hij vertoefde hier slechts negen maanden, daar hij toen reeds met oneenigheid van den gouverneur moest scheiden. De droomerige, vadzige toestand, waarin hij zich meestal bevond, door 't gebruik van opium, waaraan hij verslaafd was, maakte hem ook ongeschikt om vooruit te komen.

In Engeland teruggekeerd, vond hij een toevlugtsoord in de woning van zekeren Gilman, heelmeeester te Highgate, waar hij de laatste negentien jaren zijns levens sleet, en zich steeds omringd zag van een tal van vrienden, die uit zijne geleerde, wijsgerige en dichterlijke gesprekken kwamen leeren. Hij kon er niet toe komen zijne kundigheden en opmerkingen op schrift mede te deelen, en verklaarde, dat hij dikwijls de grootste moeilijkheden ondervond, om eenig denkbeeld neder te schrijven, maar mondeling nooit eenige zwaarigheid had, om al zijne gedachten volledig en juist voor te dragen.

Coleridge stierf in de woning zijns vriends, een en zestig jaar oud.

NOEL BYRON.

1788—1824.

WERKEN.

Gedichten: Childe Harold. — Don Juan. — Parisina. —
The Giaour. — The Bride of Abidos. —
The Corsair. — Lara. — The Siege of Corinth. — Mazeppa, eaz.

Byron, die bij het intreden van zijne letterkundige loopbaan de wereld verbaasde, alsof zij slechts één dichter had, werd te Londen geboren. De buitensporigheden van zijn vader, kapitein bij de lijfwacht, verkwisten bijna het geheele vermogen, dat zijne moeder ten huwelijk had gebragt; en toen deze, na den dood van haar echtgenoot, naar Aber-

deem ging om daar haar zoon op te voeden, had zij slechts 130 p. St. inkomen.

De zwakke knaap, die aan een gebrek aan 't been sukkelde, gaf bijzonder vroeg blijken van een uiterst gevoelig gestel. Op den ouderdom van acht jaar vatte hij liefde op voor een Schotsch meisje, en deze indruk was zoo hevig, dat het hem zeer schokte, toen hij eenige jaren later vernam dat zij gehuwd was.

Byron was de lieveling van allen, die hem kenden, vooral van zijn oom William Byron, wiens titels en bezittingen hij op zijn elfde jaar als erfenis bewam. Terstond daarop begaf zich zijne moeder naar Newstead, het geërfd goed van haar zoon, en zond dezen naar Harrow om te studeeren. Dit ging echter zeer ongeregeld. Wel wenschte hij van alles te leeren; ook gaf hij zich genoeg moeite, slechts het opgegeven taakwerk kon hem niet bekoren.

Tijdens zijn verblijf alhier ontvlamde zijn hart voor Mary Chaworth, welke hij door zijne gedichten een onsterfelijken naam heeft gegeven. Mary was twee jaar ouder dan Byron, en vermaakte zich met den vijftienjarigen knaap, dien zij gaarne mogt lijden, doch in 't geheel niet begreep. Toen zij daarop hare hand aan een ander schonk, was ook zijn lot beslist. Byron heeft verklaard, dat eene vereeniging met haar hem een geheel ander en beter leven zou hebben doen leiden.

Diep gekrenkt en te leur gesteld, ging hij naar Cambridge om zijne studie voort te zetten, en gaf zich aan een losbandig en regelloos leven over, om zijn gevoel tot zwijgen te brengen. Gedurende zijn verblijf in deze stad, verscheen zijn eerste dichtbundel, *Hours of Idleness*. Deze eerstelingen werden in het *Edinburg Review* op de zwakke plaatsen zonder genade aangevallen, waarop Byron, aangedreven door zijn gekwetst ergevoel, in zijne *English Bards and Scotch Reviewers* niet alleen zijne beoordeelaars ontwapende, maar zijn naam als dichter vestigde.

Vervolgens deed hij over Spanje eene reis naar het Oosten, en leerde toen de Grieken kennen, wier belangen hem

sedert z
zijner r
hij zich
beide e
naar N
doch to
een nac
steld, w
bewone
zich de
Zij wa
uit, ve
De l
gevolg
in zijn
terwijl
reld in
leven
vermak
om zijn
walgen
een h
dieper
zijne
een sle
en toer
ten h
uitgep
schuld
hare o
terug
Deze
Byron
't hart
publiek
wiero
even o

sedert zoo na aan 't harte lagen. De gewaarwordingen zijner reis ontboezemde hij in zijn *Childe Harold*, en toen hij zich te Londen bevond, om zich met de uitgave der beide eerste zangen bezig te houden, werd hij plotseling naar Newstead geroepen, om zijne moeder te zien sterven; doch toen hij er aankwam, was zij reeds niet meer. Op een nacht, eer het dierbaar overschot ter aarde was besteld, wordt in de kamer waar 't lijk stond, door een der bewoners van Newstead gerucht gehoord. Deze begeeft zich derwaarts, en vindt Byron weenende bij zijne doode. »Zij was mijne eenige vriendin op deze wereld,» riep hij uit, »en haar heb ik nu ook verloren!»

De beide eerste zangen van *Childe Harold* werden weldra gevolgd door eene menigte andere gedichten, waarvoor hij in zijn geliefkoosd Griekenland de stof had opgedaan; en terwijl hij nu in Londen de toejuichingen der gansche wereld inoogstte, gaf hij zich weder over aan een loszinnig leven. Den dag besteedde hij aan 't najagen van allerlei vermaken, en den laten nacht bragt hij door met arbeiden, om zijn letterkundigen roem te handhaven. Eindelijk tot walgens toe verzadigd van de uitspattingen, dacht hij aan een huwelijk, dat wel tot stand kwam, maar om hem nog dieper in ellende te storten. Zoo gehecht Byron was aan zijne vrijheid, zoo zeer stond zijne vrouw er op in alles een slaafschen regel te volgen. Dit kon niet zamen gaan; en toen in een jaar tijds de 10,000 p. St., welke zijne vrouw ten huwelijk had gebragt, door beider verkwisting waren uitgeput, en al wat zij nog bezaten, ter voldoening der schuldeischers, hun was ontnomen, ging zijne vrouw naar hare ouders, en verkoos niet weder tot haar echtgenoot terug te keren.

Deze noodlottige gebeurtenis nam geheel Engeland tegen Byron in, die van alles de schuld kreeg, en met wrok in 't hart verliet hij zijn vaderland. »Even overdreven als het publiek de werken van den hartstogtelijken jongeling bewierookt en zijne misslagen en gebreken vergoelijkt had, even onbarmhartig drukte het hem nu, zonder genoegza-

men grond, met de looden hand der verachting neder." In Zwitserland kwam hij tot groot zedelijk nadeel in gezelschap met den dichter Shelley, die, wegens 't uitgeven van een boekje, *Over de noodzakelijkheid der Godverzaking*, van de hoogeschool was verdreven, en door zijn vader verstooten. Ook hij had Engeland met afkeer verlaten, toen hem, na den dood zijner vrouw, krachtens eene wet op Godverzakkers, door 't gouvernement de opvoeding zijner kinderen was ontnomen.

Zes maanden hield Byron zich te Genève op, waar hij den derden zang van *Childe Harold* vervaardigde, welk gedicht in Venetië en Rome werd voltooid. Hoewel hem te allen tijde edele en verhevene gevoelens bij bleven, openbaarde hij in zijne werken meer en meer eene minder goede richting, die zoo ligt valt op te merken, als men het laatstgenoemd gedicht vergelijkt met den *Don Juan*, dien hij op deze reis ontwierp, en te midden van de verleiding en uitspattingen in Italië vervaardigde.

In 1823 begaf hij zich naar Griekenland, om voor de bevrijding van dit land te strijden. Bij zijne aankomst te Missolonghi vond hij alles in verwarring: een gewapend gemeen, twistende opperhoofden, bedrog en moord. Door geld en invloed wist Byron in korten tijd de orde te doen handhaven, en stelde zich toen aan 't hoofd van 3000 man om Lepanto te gaan belegeren. Maar tegen de vermoeijensissen van het oorlogsveld was zijn door vermaken uitgeput lichaam niet bestand. In eene opene boot zeilende, werd hij door eene regenbui overvallen. Doornat kwam hij te huis, deed den volgenden dag nog een rid te paard — maar toen ook was zijne rol uitgespeeld.

Brandende koortsen tastten hem aan, en ofschoon hij zijn einde voelde naderen, kon hij niets dan onverstaanbare woorden uiten, met betrekking tot zijne zuster, zijne dochter en zijne vrouw, over wie hij zich, na hunne scheiding, steeds ten goede had uitgelaten. Na vier en twintig uur wezenloos te hebben gelegen, opende hij even de oogen — en blies daarop den adem uit, slechts zes en dertig jaar oud.